

Kohti Marsia

Michellellä oli tehtävä. Ja kaikki alkoi oppimisesta.

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Michelle kauhoi lautaselleen perunoita. Hän katseli perhettään pöydän ympärillä. Hän oli kymmenestä sisaruksesta nuorin, ja jotkut heistä opiskelivat nyt yliopistossa. Hänestä oli mukavaa kuulla heidän kertovan siitä, mitä he oppivat.

”Mitä sinä haluat opiskella, kun menet yliopistoon?” hänen veljensä kysyi. Hän oli opiskelemassa insinööriksi.

”En oikein tiedä vielä”, Michelle sanoi.

”Sinäkin voit olla insinööri”, veli sanoi hänelle.

”Olet tosi fiksu.”

Michelle piti ajatuksesta. Hän rakasti matematiikkaa ja luonnontieteitä. Hän oli niissä hyväkin. Hän tiesi, että Jumala halusi hänen oppivan asioita. Ja hän tiesi, että Jumala auttaisi häntä.

Kun Michelle tuli vanhemmaksi, hän tosiaan meni opiskelemaan insinööriksi. Hän teki lujasti töitä oppiakseen. Jotkin kurssit olivat vaikeita. Mutta Michelle ei antanut koskaan periksi.

Opiskeluaikanaan hän kertoi evankeliumista opiskelutoverilleen Johnille. Myöhemmin heidät vihittiin temppeleissä. Michelle valmistui ja suoritti

maisterin tutkinnon. Hänestä tuli äiti. Hän sai jopa unelmatyön ja pääsi mukaan laukaisemaan raketteja, jotka tutkivat avaruutta! Hän oli johtaja ja organisoi ryhmälleen projekteja.

Eräänä päivänä Michellen pomo pyysi häntä työskentelemään erityisprojektissa. Hän olisi mukana rakentamassa robottimönkijää, joka lähetettäisiin Marsiin. Hän oli innoissaan! Kuukausien ajan hän rakensi uusia malleja ja suoritti kokeita.

Mutta kun Michelle oli työskennellyt Mars-mönkijän parissa miltei vuoden ajan, hän ja hänen miehensä saivat tärkeän videopuhelun. Se oli presidentti Henry B. Eyringilta. ”Haluaisimme kutsua teidät lähetysjohtajapariksi”, presidentti Eyring sanoi. ”Otatteko vastaan tämän kutsun?”

Michelle ja John katsoivat toisiaan. Palveleminen lähetystyössä tarkoitti sitä, että Michellen olisi jätettävä unelmatyönsä. Häneltä jäisi näkemättä Mars-mönkijän laukaiseminen! Mutta hän tiesi, että

Taivaallinen Isä on opastanut Michelleä tämän elämässä. Kuinka Hän opastaa sinua?

Herran palveleminen oli tärkeämpää. Kun hän meni kasteelle, hän oli luvannut tehdä kaiken, mitä Herra pyytäisi.

”Kyllä”, hän sanoi. Hänen aviomiehensä nyökkäsi. ”Me lähdemme palvelemaan.”

Muutama viikko sen jälkeen kun Michelle ja John olivat aloittaneet lähetystyönsä, Mars-mönkijää kuljettanut raketti lähti matkaan. Michelle ei päässyt katsomaan sitä. Hän teki muita tärkeitä asioita. Hän kertoi evankeliumista ja auttoi lähetysaarnia heidän lähetystyössään. Joka päivä hänellä oli rintapielessään musta nimikyltti, jossa luki ”Sisar Amos” ja alla oli Vapahtajan nimi.

Seitsemän kuukauden kuluttua mönkijää kuljettava raketti pääsi viimein Marsiin – yli 160 miljoonan kilometrin päähän. Sisar Amos sai luvan seurata sen laskeutumista verkossa. Hän kutsui myös lähetysaarniaa katsomaan.

Sisar Amosia jännitti. Hän ja monet muut olivat tehneet kovasti töitä tämän projektin eteen! Laskeutuisiko mönkijä turvallisesti?

Se onnistui! Kaikki lähetysaarnat hurrasivat. Sitten sisar Amos lausui todistuksensa. ”Jeesus Kristus loi maailmoja ilman loppua”, hän sanoi. ”Hän teki tähdet,

planeetat ja koko maailmankaikkeuden. Hän haluaa meidän oppivan, kasvavan ja käyttävän kykyjämme hyvin.”

Hän hymyili. Hän oli kiitollinen tavoista, joilla Jumala oli johtanut häntä hänen elämänsä aikana. Ja hän oli kiitollinen siitä, että hän oli lähetysaarnaa – kertomassa muille Jumalan ihmeellisestä rakkaudesta. ●

